

RAPORT DE ACTIVITATE
în perioada noiembrie 2007- noiembrie 2011
pentru prezentarea la Consiliului Național SSIR

Secretar general adj. S.S.I.R.: Paul DOMINTE

În primul an, 2007-2008, am activat la nivel de Birou Executiv, unde fusesem ales simplu membru și m-am oferit să preiau mai multe sarcini, precum: adunarea materialelor pentru revista SAI, redactarea acesteia în format electronic, preluarea sarcinii de a face site-ul Societății. Au urmat cursurile de vară de la Focșani și Buzău, când am preluat o parte a muncii de organizare, inclusiv în ceea ce privește redactarea diplomelor de participare, ajutorul Iuliei Bulacu fiind esențial din acest punct de vedere.

Datorita îmbolnăvirii domnului profesor Bogdan Teodorescu și cum nimeni nu se oferea să preia sarcinile secretariatului, deși oferta a fost pentru oricine dorea din Birou, subsemnatul, Paul DOMINTE, am fost solicitat de către președintele Societății, dl. prof. univ. Ioan SCURTU, să mă ocup de aceste probleme, începând cu vara anului 2008 (probabil pentru că tocmai realizasem site-ul Societății și în acest fel s-a considerat că voi avea un impact rapid și eficient, ceea ce s-a și întâmplat). A urmat o muncă epuizantă de adunare a datelor despre membrii Societății, de multe ori din om în om. Am sacrificat câteva luni de zile pentru a aduna și redacta materialele pentru SAI, și pentru a asigura condițiile optime pentru Conferința Consiliului de Conducere din acel an, de la Câmpina. După revenirea domnului prof. Teodorescu, probabil datorită modului satisfăcător în care m-am achitat de sarcini, dl. prof. univ. Scurtu, președintele Societății, m-a propus secretar General adjunct și dvs. ați votat.

În cele de mai jos am să enumăr pe scurt aportul meu la activitatea Biroul Executiv, precum și acela de secretar general adjunct SSIR.

I. La nivel de reprezentare:

- am realizat site-ul SSIR (plătit din banii proprii) și pe cel al revistei SAI (plătit de Societate), ceea ce a avut un impact major atât în ceea ce privește impactul SSIR, ca O.N.G., cât și la nivel de circulație a informației

- am postat pe site toate evenimentele și anunțurile importante unei funcționari optime a Societății, precum și informațiile din filiale redactate în programul word.

- am purtat lunar corespondența cu filialele, trimițându-le circularele, prin care acestea au fost ținute la curent cu activitățile Biroului Executiv. Total peste 30 de circulare trimise în teritoriu, care au fost postate și pe site-ul societății. Astfel s-a putut realiza o legătură operativă permanentă cu teritoriul (am încercat să fac aceasta cât mai profesionist, trimițând mail-uri doar la câte 4-5 abonați odată, pentru a preveni pirateria informatică)

- în toată această perioadă de 4 ani am fost aproape la toate ședințele Biroului Executiv, cu unele mici excepții (când prezența mea nu era neapărat necesară sau nu am putut să mă deplasez la București din cauza programului de la serviciu). În perioada cât l-am suplinat pe dl. prof. Teodorescu nu am lipsit de la nicio ședință

- am menținut legătura cu EUROCLIO, Asociația Europeană a Profesorilor de Istorie

- am realizat materiale publicitare pentru Societate: fluturași, semne de carte, agende și block-notess-uri, precum și cărți de vizită cu adresele de contact și ale siteuri-lor, ceea ce a avut drept urmare o mai bună cunoaștere și popularizare a activității noastre (acestea au fost oferite delegaților din filiale la Reșița)

- am participat la toate cursurile de vară și consiliile de Conducere ale SSIR, iar unde mi-a permis timpul am făcut prezentări ale activității secretariatului

- am inițiat primele chestionare de satisfacție, cu ocazia cursurilor de vară de la Constanța, chestionare ale căror concluzii au fost publicate cu multă franchețe, cu laude și critici, în revista SAI editată aici.

II: La nivel de organizare:

- am organizat Cursurile de vară ale SSIR de la Constanța, ediția 2009-2010, cu sprijinul prof. Petrică MIU și al Consiliului Jud. Constanța

- am avut inițiativa de a face o șampilă a secretariatului, cu mari avantaje pentru Societate, mai ales la cursurile de vară, precum și pentru nevoile curente ale membrilor, cărora le-am putut oferi astfel diplome și acte doveditoare ale activităților lor

- am organizat împreună cu Iulia Bulacu „Concursul de desene pe teme istorice” edițiile 2009-2010 și 2010-2011, am anunțat și, pe cât mi-a fost posibil, am distribuit premiile și diplomele, ne-am ocupat de primirea, jurizarea și popularizarea desenelor respective (pe site și în revista „Clio XXI”)

- am adunat toate pozele de la cursurile de vară, realizând o bază de date necesară arhivării activității SSIR, iar în unele cazuri am filmat și activitățile

- am organizat baza de date a Societății: telefoane și adrese de mail, am trimis și am răspuns la mii de mesaje, în numele și pentru recunoașterea SSIR, ceea ce a avut drept efect, printre altele, reluarea activității de către unele dintre filialele SSIR

- la cursurile de vară și Conferințele anuale ale Consiliilor de conducere – am redactat toate adeverințele necesare cursanților, cu excepția celor de la Călărași, pe care le-am făcut numai în format electronic; am postat anunțurile referitoare la program, condiții de cazare etc.; am trimis actele necesare deschiderii de conturi

- am redactat adeverințe pentru colegii din Birou și teritoriu de câte ori a fost nevoie și mi s-a solicitat și le-am trimis cu promptitudine (în timp util), fapt ce i-a ajutat la obținerea gradărilor de merit și a altor facilități

- am demarat împreună cu Iulia Bulacu proiectul bibliotecii virtuale „Acces la istorie”, care va permite pe viitor colegilor să se angajeze atât în activitatea științifică, cât și să ia gradații de merit, fără ca să obțin venituri din această activitate. De altfel întreaga mea activitate a fost obștească. Nu numai că nu am obținut nici un fel de venituri, dar am plătit din banii mei deplasările la București din primii doi ani și jumătate de activitate, am cumpărat două fax-uri, pentru a avea o legătură permanentă cu teritoriul (unul s-a stricat între timp); am plătit abonament lunar de 10 euro, plus TVA, pentru un stick de acces la Internet, în scopul accesării rapide a site-ului și colegilor din teritoriu, pentru a enumera numai câteva dintre cheltuielile realizate în scopul propășirii SSIR

- am făcut buletinele de vot pentru alegeri

III. Activitate redactională:

- am strâns toate materialele și am redactat 5 reviste SAI, nr. LXXIII-LXXVI și LXXVIII, din anii 2008-2011 (cca. 120 de articole, aprox. 2000 de pagini), cea mai prolifică activitate publicistică a SSIR după 1989 până în prezent. Numărul LXXIX, 2011, cca. 20 de articole și 300 de pagini, este în pregătire pentru sfârșitul lunii noiembrie. La propunerea mea s-au introdus noi capitole în SAI, cum ar fi cele de *viață cotidiană* și *istorie locală*, care au îmbogățit tematica și paleta de preocupări științifice ale SSIR, iar unora dintre colegii noștri din teritoriu să-și valorifice cercetările tematice. Am reușit să dau revistei o formă standardizată, care să o singularizeze între publicațiile de profil, în scopul acreditării ca revistă academică.

- am scos revista S.A.I., nr. LXXV – cu sprijinul financiar al Consiliului Jud. Constanța și implicarea prof. MIU –, inaugurând astfel numărul de revistă consacrat cursurilor de vară și

istoriei locale. 350 de numere au fost puse gratuit la dispoziția Societății. Ulterior ele au fost distribuite în teritoriul împreună cu numărul LXXVI din 2010.

- am reluat, împreună cu Iulia Bulacu, tipărirea revistei pentru elevi „Clio XXI”, reușind să obținem o sponsorizare din partea d-lui Rotaru pentru scoaterea acesteia

*
* *

În toată această perioadă nu m-am bucurat de nici un fel de avantaje materiale, așa cum greșit s-a acreditat. Dimpotrivă, am avut parte numai de cheltuieli, singura care ne-a ajutat din acest punct de vedere fiind doamna prof. dr. Angela Bălan, trezorierul SSIR, căreia doresc să-i mulțumesc pe această cale. Tot ceea ce am câpătat pentru munca mea au fost niște adeverințe, care, este adevărat, mi-au folosit la obținerea gradăției de merit.

Nimic din activitatea mea la SSIR nu mi-a folosit la doctorat, cum, de asemenea, greșit s-a acreditat, dimpotrivă, în timpul cursurilor de vară de la Constanța, Iulia BULACU a fost chemată la București să predea unul dintre capitolele lucrării, într-un moment în care nu aveam pe nimeni care să mă ajute și trebuia să semnez zilnic zeci de bonuri, să fac deconturi, să asigur aprovizionarea, să organizez excursiile etc.

Doresc să subliniez că după alegerea ca secretar general adjunct au urmat noi provocări pentru mine, unele foarte dificile, așa cum a fost organizarea Cursurilor de Vară de la Constanța, din 2009, cărora inițial trebuia doar să le asigur legătura operativă. În final însă am fost însărcinat de Biroul Executiv să mă ocup direct de ele, în condițiile în care nu avea cine altcineva s-o facă și riscam să intrăm în primul an în care acestea nu se puteau organiza. Dificil a fost pentru mine și faptul că a trebuit să înfrunt o oarecare ostilitate a filialei locale, sătulă să tot organizeze cursuri de vară la Constanța. Și poate că aveau dreptate, dar eu „am picat la mijloc”. Cum dl. prof. Teodorescu nu se refăcuse complet după operație, practic m-am ocupat în tot cursul anului 2009 și de chestiunile de secretariat. În tot acest timp singura care m-a ajutat efectiv a fost Iulia BULACU, iar efortul a devenit deosebit de păgubos pentru noi, deoarece eram amândoi înscriși la doctorat, iar timpul alocat activității în SSIR risca să ne lase fără nici-un moment liber. Cu toate acestea am avut noi inițiative, așa cum a fost aceea de a edita numărul din SAI de istorie locală, cu o parte a banilor economisiți la cursurile de vară. Am reușit astfel să scot, printr-un efort considerabil de timp și resurse, 500 de numere din SAI, din care 350 le-am pus gratuit la dispoziția SSIR.

Ulterior, refăcându-se, domnul prof. Teodorescu și-a reluat munca de secretar general, dar tot ceea ce privește elaborarea de acte, trimiterea de informări, mail-uri, programe ale cursurilor de vară, asigurarea legăturii între departamente, între acestea și filiale, trimiterea de acte necesare deschiderii de subconturi, într-un cuvânt munca operativă (ca să nu spun „munca de jos”), a rămas în sarcina mea, precum și aceea de a informa despre activitatea Societății pe site-uri, de a posta anunțuri, sau de a ține la curent filialele în legătură cu activitatea noastră, de a aduna materialele pentru revista SAI, de a le prelucra electronic pentru tipografie (aranjarea în pagină, corectură la prima mână, trimiterea de mail-uri pentru a completa articolele cu cele necesare publicării etc.). Am reușit astfel să dau revistei un format unitar, în ciuda unor greșeli de redactare – care au scăpat atenției mele, datorită volumului mare de muncă – și care aparțineau autorilor. Cea care m-a ajutat la această muncă a fost de asemenea Iulia BULACU. Domnul profesor Teodorescu s-a ocupat de corecturile finale, iar în lipsa dânsului dl. prof. univ. Alexandru Barnea și în unele cazuri dl. prof. univ. Ioan Scurtu. Anul trecut am reluat editarea revistei „CLIO XXI”, împreună cu Iulia Bulacu și cu sprijinul logistic al domnului Rotaru, căruia-i mulțumesc pe această cale. Tot cu sprijinul lui Iulia BULACU am lansat *Concursul de desene pe teme istorice* (la propunerea domnului prof. Ion Stoica), din care am derulat 2 ediții.

Datorită activității mele Societatea și-a reluat contactele cu Euroclio, unde nu se făcea diferența între noi și APIR. Activitatea de clarificare ar trebui continuată.

Din experiența acumulată, ca factor predictiv, consider că cea mai mare provocare pentru SSIR pe viitor va fi renunțarea la modelele individualiste de lucru și promovarea activității în echipă, a unui model managerial care să aducă foloase tuturor, prin care să se recunoască și să se promoveze eforturile veritabile, să se încurajeze munca, inițiativa, nu orgoliile, favoritismele, aranjamentele de culise, spiritul vindicativ.

În ceea ce mă privește am încercat să promovez primul set de valori, să mențin un echilibru între diferitele facțiuni care slăbesc unitatea noastră, să fiu pe cât posibil echidistant și interesat mai mult de rezultate practice, palpabile, nu de elemente propagandistice fără acoperire. Am primit din acest punct de vedere un sprijin constant din partea președintelui SSIR, dl. prof. univ. dr. Ioan Scurtu, căruia doresc să-i mulțumesc pe această cale pentru eforturile de a ne ține laolaltă, de a-i promova pe cei activi, dincolo de pasiuni sau orgolii profesionale.

Eșecul pe care l-am înregistrat în a duce până la capăt spiritul de echipă se datorează competiției generate de alegeri, limitelor personale, legate de poziția mea de simplu profesor din preuniversitar și care m-a lipsit uneori de autoritate în fața „seniorilor” SSIR. Pe de altă parte sunt conștient că moravurile nu se pot schimba peste noapte, dar rămân și doresc să mă afirm ca un adept al spiritului de echipă. Pentru aceasta însă va fi necesar ca noua conducere să apuce pe drumul spinos al modernizării și, mai ales, să impună prin exemplul personal. Dacă cei ce vor fi aleși să conducă în continuare destinele SSIR nu vor înțelege să-și asume poziții de lideri democratici, deschiși, chiar compasivi față de eforturile noastre, să-i sprijine cu toate forțele pe cei activi și dăruțiți, nu doar să se folosească de ei, consider că SSIR este condamnată la căderea în anonimat, sau confiscarea sa de organizații mai puternice, respectiv politice.

Totodata dacă activitatea de formare a tinerelor generații de lideri va mai stagna, riscăm să dispărem odată cu cei care au reprezentat atâta vreme, cu multă cinste, Societatea de Științe Istorice din România, așa cum s-a întâmplat cu unele filiale ce au dispărut după decesul liderului local sau ieșirea acestuia la pensie. Este o temă de reflecție serioasă pentru toți, un mare semn de întrebare pentru viitor, iar eu o aduc la cunoștința colegilor din teritoriu chiar cu riscul ca această poziție să mă coste eventuale voturi.

Cred cu tărie că ar trebui cu toții să ne aliniem unei astfel de poziții cinstite, să ne exprimăm cu verticalitate opiniile, nu să ne mulțumim de „a merge cu valul” și să ne schimbăm declarațiile sau opiniile de la un an la altul, sau de la o ședință la alta. A ști să recunoști adevărul, propriile limite, dar și meritele altora, chiar cu riscul de a provoca neplăcere, este în opinia mea un element care îl onorează pe respectivul lider.

În final, pe lângă cei față de care deja mi-am arătat grațitudinea, doresc să-i mulțumesc d-lui prof. univ. dr. Bogdan Murgescu, pentru încrederea acordată în urmă cu 4 ani, când m-a propus ca membru al Biroului Executiv, d-lui prof. univ. dr. Alexandru Barnea, pentru franchețea, spiritul deschis și ajutorul acordat prompt, de câte ori i-am solicitat ceva, d-lui prof. dr. Bogdan Teodorescu, pentru sprijinul moral de la Constanța, din 2009 și pentru colaborarea de la SAI, celorlalți membri ai Biroului Executiv, tuturor colegilor din teritoriu pentru atenția și încurajările acordate, celor care s-au aflat într-un permanent contact cu subsemnatul în toată această perioadă de 4 ani, colegilor din Basarabia, tuturor aceluia care am știut să ne sprijinim reciproc, cu prietenie, fără invidii, fără calomnii, fără suspiciuni și lovituri sub centură.

Paul DOMINTE